

## "ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

### דף סט.

**למזבח קא אמרינן והא אכיל לה מפירא דהא שתא,** ויל"ע למה נקרא האי שתא הא תלוי לגבי מה, לגבי שתי הלחם היא ישנה ולגבי עומר הוא חדשה?, עי' בכל זה בחי' הגרי"ז תמידין ומוספין, ומה שביאר לפי זה בדברי הגמרא.

**שתי הלחם הנצה שרייא או חנטה,** והנה קשה והלא אפילו נחשב הנצה כהשרשה הוי שלא כסדרן, ועי' קרן אורה שפירש לפי דבריו דלעיל דביכורי פרות פשיטא דשתי הלחם מתירן, והספק הכא הוא רק בפירות האילן, אמנם ברמב"ם תמו"ס ז' כ' פירש דהספק הוא לגבי תבואה שהשרישה, עי' חזון יחזקאל י' ו' מה שביאר בדבריו, ובמנחת חינוך של י', ועי' ש בלחם משנה וברעק"א על דבריו.

**אם השרישו וכו',** ובש"ך יו"ד רצג' ב' כתב דהשרשה הוא ג' ימים, ועי' נקוה"כ ודגול מרבבה.

**דחצדינהו זורעינהו וכו' ואתא עומר וחליף עלייהו,** עי' פרש"י ועי' רמב"ם מאכ"א י' ה', ובשפת אמת מה שמחלק ביניהם, ועי"ש פירוש הראב"ד ומה שתמה עליה במל"מ.

**תוד"ה האמר הוכיחו מכאן שרבא איירי גם בקרקעות,** ודלא כרשב"ם ב"ב קג:, ועי' פנ"י ב"מ נו: תוד"ה כל מה שיישב דבריהם.

**אלא דאמר שדאי בה וכו',** ובבאור הספק לפי זה נאמרו כמה ביאורים:  
**לרש"י** ב"מ נו: איירי שמכר את כל תבואת השדה ואמר שזרע כמה שצריך ונמצא שלא כדבריו, ועי' רשב"א שם.

**לרמב"ם** מכירה יג' טז' איירי ששכר פועל לזרוע בשדה כמה שראויה לגדל ובאו עדים שזרע פחות, עי"ש רשב"א בשם הראב"ד.  
**והרשב"א** שם מפרש דאיירי שמכרם ביותר מכדי דמיהם.

**נשבעין עליהן או אין נשבעין,** עי"ש רש"י, ריטב"א ותוס' רא"ש באיזה שבועה איירי.

**משום מאיסותא וכו' או דילמא משום כחישותא,** ומשמע שאחר שזרעם כבר אין חסרון מאיסותא רק כחישותא, ולפי זה הספק רק לכתחילה-קרן אורה, אמנם עי' ברמב"ם איסו"מ ו' יג' שזה גופא הספק האם אזלא מאיסותיהו, ומה שבדיעבד הורצה בגלל שספק הורצה, ועי"ש ברדב"ז.

**אילימא למיבטל טומאתה וכו',** ופרש"י דאיירי בנטמאה ממש וקשה מה ענין למה שאין הכלים עולין מטומאתן רק בשינוי מעשה, דהכא מדין עיכול אתי עלה כדי שייחשב כלי כללים ולא מדין שינוי מעשה?, עי' חזו"א כלים כט' יח' ורש"ש כאן בתוס', ועי' חי' רבי

שמואל ב"ב יז' ב-ג מה שפירש בתרי אנפי.

**תוד"ה פיל,** במה שחילקו בין סוגיין למעשה המובא בב"ב כב. עי"ש רשב"א עליות דר"י וריטב"א דפירשו להיפך.

### ע"ב

**גדרי עיכול למסקנא-בסוגיין** מחלק בין דבר קשה לרך, עי' תוד"ה דבלע, ועי' מאירי תענית כב:, ושיעור עיכול עי' במשנה אהלות פ"א מ"ז, ועי"ש ר"ש ורא"ש.

**חיטין שירדו בעבים,** עי' פרש"י, ובתוד"ה חיטין הקשה עליה, ועי' מהרי"ק תמו"ס ח' ג' דאיירי שודאי הגיעו מא"י רק הספק אם יש דין 'תביאו' ולא שהעבים יביאו, ועוד תי' דאיירי בספק אם מא"י גופא הספק אי מצב כזה כשר, ועי"ע רידב"ז שאיירי שהגיעו מא"י הים שממערב לא"י והשאלה אי נקראים מא"י.

**אי למנחות אמאי לא,** ועי' קרן אורה למה לא מסתפקים בשעורים לגבי מנחת העומר.

**תוד"ה חיטין,** דאיירי שבאו ע"י נס, ועי' כלי חמדה ויקהל אות מ' מה שדן מכאן לשמן דנשיאים שבא ע"י נס, וכן לשמן דאלישע ודחנוכה, אי חלים עליו דיני התורה ועי' מצפה איתן.

**הרמב"ם תמו"ס ח' ג'** פסק דבספק הורצה, וכתב המנחת חינוך של א' שזו דעתו בהרבה מקומות, והקשו דאכתי לגבי הקרבן הורצה אבל כיון שיש דין ששני הלחם יהיו 'ראשית' איך יוכל להביא אחריהם אם הועילו רק מספק, ועי' מקור ברוך ח"ב מב'.

**שיבולת שהביאה שליש וכו',** בבאור הספק עי' שיטמ"ק קרן אורה ושפת אמת.

**בתר עיקר אזלינן וכו' או בתר תוספת אזלינן,** ויש להשוות ספק זה עם הספק בנדורים נו: ברבו גידולים על העיקר עי"ש בר"ן שהספק האם גידולים מקבלין דין העיקר או לא, ועי' תורת זרעים שביעית ו' ג', לשאר הראשונים שהספק האם גידולין מבטלים את העיקר, כאן הספק להיפך אם עיקר מבטל את הגידולין, עי' רש"י ושיטמ"ק, ועי"ע טהרת הקודש.

**ילדה שסיבכה בוקנה** עי' תוד"ה דאמר מה שהשוו סוגיין עם הסוגיא בסוטה מג:, עי' צאן קדשים ומים קדושים, ועי' חלקת יואב או"ח לב' ב' אי יש ללמוד מכאן לאתרוג המורכב.

**תוד"ה בצל,** במה שהקשו מנדרים נח:, זהו לפי הר"ן ועי"ש פי' התוס' והרא"ש.

**לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'**  
**להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת**  
**הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"נ מידי יום.**